

盾の勇者の成り上がり^①

アネコユサギ
Aneko Yusagi



MF7-777

1. Fejezet – Királyi Idézés

「Hah?」

Elmentem a könyvtárba, hogy olvassak kicsit.

A nevem Iwatani Naofumi és másodéves hallgató vagyok a főiskolán.

Tisztában vagyok vele, hogy a többi osztálytársamhoz képest egy kocka vagyok.

Korábban, mikor még csak ismerkedtem a videójátékokkal, animékkal és egyéb otaku dolgokkal, már akkor több időt töltöttem velük, mint a tanulással.

A szüleim tudtak erről és gyorsan feladták a hozzám fűzött reményeiket. Így helyettem az öcsémet küldték el egy híres előkészítő iskolába, hogy „biztosítsák a jövőjét”. De túl nagy volt rajta a nyomás. Belefáradt a tanulásba és belépett a lázadó korszakába. Befestette a haját és trágárságokat kiabált a ház körül. Rövid időre az egész családot szánalmassá téve.

De aztán megjelent a megváltó, hogy megmentse a napot; azaz én!

Mindenkire rosszindulattal nézett és nyomatékosan beszélt, ekkor találtam ki a zseniális tervemet. Azt mondtam neki, hogy próbálja ki az egyik népszerű játékot. Egy randiszimulátort, ahol csinos lányokkal lehet randevúzni.

「Mi a franc ez?」

「Csak próbáld ki! Nem fogod megbánni.」

Azért mondtam ezt neki, mert tudtam az igazi okát, hogy miért lett punk.

Amikor felnőttünk a szüleink mindent megadtak nekünk, amit csak kértünk, de sosem részesítettek minket egyenlő bánásmódban. Vágyott a szabadságomra, ami nekem mindig is megadatott. Ha szórakozásról van szó, akkor abban én vagyok a király, ezt ő is tudta, ezért is érdekelte

ennyire az a játék, amit ajánlottam neki. Ezt később ő maga mondta el nekem.

A végére ugrok inkább: Még egy otakuval gazdagodott a világunk.

Ha bemész a szobájába, akkor láthatod, hogy tele van olyan poszterekkel és figurákkal, amik az általam ajánlott játékból származnak és nem csak ez, újra elszánta magát a tanulásra és felvették egy erős iskolába, ahol gyorsan az osztály csúcsára tört.

A szüleim annyira megörültek a beavatkozásomnak, hogy ennek eredményeként még jobban elkényeztettek engem. Jelenleg egy teljesen szabad életet élek a főiskolán egy átlagos hallgatóként.

Tettem egy kis kitérőt és bementem a könyvtárba, hogy olvasgassak egy kicsit.

A szüleim havonta 10,000 yennel támogatnak.

Ez a kis támogatás viszont gyorsan elfogy, amikor a pajkos játékaim, magazinjaim és light noveljeim kerülnek terítékre. Van egy részmunkaidős állásom, ami 50,000 yent hoz havonta, ami nagyszerű, de fesztiválokra gyorsan elmegy. Főleg a téli és nyári hónapokban használom fel az összes pénzemet.

Az öcsém nem az a fajta ember, aki fesztiválokra jár. ezért a szüleim kibéreltek egy szobát a fesztivál közelében, hogy ezzel is részvételre buzdítsák. De, mindegy. Ők élik az életüket, így nem tudnak túl sok pénzzel támogatni. Megpróbálják fedezni a tandíjamat és az albérletemet, ez már nekem bőven elég. Tehát, amikor pénzt kell spórolnom, mert kezd elfogyni, olyankor használt könyveket áruló boltokba vagy könyvtárba megyek. Ha van egy kis szabadidőm, olyankor online játékokkal játszok, de ha igazán jó akar lenni bennük az ember és egy jó karaktert akar megalkotni, akkor nincs határa a beleölt időnek.

Különben is sokrétű személynek tartom magam és nem igazán vagyok az a típus, aki minden idejét egy adott dologba fekteti. Ez és, amikor el is merülök egy játékban, nem igazán tud megfogni a karakterem felszintezése. A végén úgyis mindig csak a virtuális, játékban használt

pénz felhalmozásának megszállottja leszek. Miközben ezeket a szavakat írom, néhány karakterem ritka tárgyakat próbál eladni jó pénzért.

Ezeknek az eladásoknak köszönhetően valahogy mindig sikerül elég szabadidőt biztosítanom magamnak a valós világban.

Rendben, szóval, ott voltam a könyvtárban, amikor ez az egész őrület elkezdődött.

Egy régi könyvet kerestem a sarokban, ahol fantasy regények voltak elhelyezve. Azt hiszem a fantasyk történelme épp oly régre nyúlik vissza, mint az emberiségé. Úgy értem, ha jobban belegondolunk, akkor a Biblia is egyfajta fantasy regény.

A négy szent fegyver irattára?

Egy nagyon antik kinézetű könyv esett le csakúgy a polcról. Elég nehezen lehet kivenni a címét, és úgy tűnik, hogy aki utoljára olvasta, nem vette a fáradságot, hogy rendesen visszategye a helyére. Mindegy. Biztos a sors játéka lehetett, de leültem vele az egyik asztalhoz és kinyitottam.

Lapoz... Lapoz...

Ez az a fajta könyv, ami úgy indít, hogy elmeséli a történetének helyszínt adó fantasí világát. Összefoglalva, úgy tűnik, hogy ez egy másik világ, amiben egy eljövendő világvége próféciaától rettegnek. A prófécia szerint hatalmas pusztítást hozó hullámok érkeznek, amik addig ostromolják a világot, míg abból semmi sem marad. Ahhoz, hogy elkerüljék a katasztrófát és megmeneküljenek a pusztulástól, az embereknek hívniuk kell négy hőst egy másik világból, hogy megmentse az. Vagy valami ilyesmi.

Hm, napjainkra az ötlet eléggé közhelyessé vált, mégis amilyen öregnek érződött a könyv, irónikusan, olyan friss is volt.

Tehát a négy hős mindegyike rendelkezik egy fegyverrel.

Kard, lándzsa, íj és pajzs.

Megrezzentem a tartalmán, hiszen, ha belegondolsz, akkor a pajzs nem is egy fegyver. Mindegy, ugorjunk.

Mind a négyen elutaztak, hogy eddzenek, erőt gyűjtsenek, tökéletesítsék magukat és megállítsák a jövődőlés szerint a világ pusztulását.

A fejem megbillent. Már majdnem ülve elaludtam. Ez túl sok, már ásítok is. És a könyv is olyan régi vágású. Hiszen egyáltalán nem voltak benne aranyos hősnők. Az egyetlen lány egy manipulatív hercegnő volt, aki a hősök megszállottja volt. Folyamatosan kacér pillantásokat vetett rájuk és egymásra uszította őket. Azt kívántam, bár választana egyet és arra összpontosítana.

A Kard hőse élénk és erős volt, a Lándzsa hősét megbecsülték és megvédték a barátai, az Íj hőse soha nem tűrte el az igazságtalanságot. Mindegyik hős jó ember volt nagyszerű személyiséggel.

Manapság nem sok ilyen történet van. Tudod, ahol több karakter osztozkodik a főszereplő reflektorfényén.

Mi ez? A történet a Pajzs hőséről fog most beszélni.

[Ha?]

Lapoztam egyet, és önkéntelenül felnyögtem. Minden lap üres volt, ami a Pajzs hősének bemutatása után következett. Lapoztam, kerestem, forgattam a könyvet, de minden oldal üres. Semmi más nem volt a könyvben.

[Mi a fene?]

Azon gondolkoztam, hogy milyen furcsa ez az egész, mikor hirtelen szédülni kezdtem.

[Mi a...] Még hallottam a saját zavarodott hangomat, de aztán úgy éreztem, hogy a tudatom elillan... Álmodni sem mertem volna, hogy átkerülök egy másik világba.